

समीक्ष्य सेनायगतं दुरासदं संविव्यथुः पङ्कगता यथा दिपाः । वृकोदरं वारणराजदर्पं योधास्त्वदीयां भयभग्नसत्त्वाः ।

अनीकमध्ये तिष्ठन्तं राजपुत्रं दुरासदं । अब्रवीत् भरतश्रेष्ठ गुडाकेशं जनार्दनः । २८०

॥ वासुदेव उवाच ॥ य एष रोषात् प्रतपन् बलस्यो यो नः सेनां सिंह इवाचर्कष । स एष भीष्मः कुरुवंशकेतुर्येनाहतास्त्रिशतं वाजिमेधाः ।

एतान्यनीकानि महानुभावं गूहन्ति मेघा इव रश्मिवन्तं । एतानि हत्वा पुरुषप्रवीर काङ्क्षस्व युद्धं भरतर्षभेण ।

इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भगवद्गीतापर्वणि श्रीकृष्णार्जुनसंवादे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥

॥ सञ्जय उवाच ॥ धार्तराष्ट्रबलं दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितं । अर्जुनस्य हितार्थाय कृष्णो वचनमब्रवीत् ।

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ शुचिर्भूत्वा महाबाहो सङ्ग्रामाभिमुखे स्थितः । पराजयाय शत्रूणां दुर्गास्तोत्रमुदीरय ।

॥ सञ्जय उवाच ॥ एवमुक्तोऽर्जुनः सञ्जो वासुदेवेन धीमता । अवतीर्य रथात् पार्थः स्तोत्रमाह कृताञ्जलिः । २८१

॥ अर्जुन उवाच ॥ नमस्ते सिद्धसेनानि आर्य्ये मन्दरवासिनि । कुमारि कालि कापालि कपिले कृष्णपिङ्गले ।

भद्रकालि नमस्तुभ्यं महाकालि नमोऽस्तु ते । चण्डि चण्डे नमस्तुभ्यं तारिणि वरवर्णिनि ।

कात्यायनि महाभागे करालि विजये जये । शिखिपिच्छध्वजधरे नानाभरणभूषिते ।

अट्टशूलप्रहरणे खड्गखेटकधारिणि । गोपेन्द्रस्यानुजे ज्येष्ठे नन्दगोपकुलोद्भवे ।

महिषासृक्प्रिये नित्यं कौशिकि पीतवासिनि । अट्टहासे कोकमुखे नमस्तेऽस्तु रणप्रिये । २८२

उमे शाकम्भरि श्वेते कृष्णे कैटभनाशिनि । हिरण्याक्षि विरूपाक्षि धूम्राक्षि च नमोऽस्तुते ।

वेदश्रुतिमहापुण्ये ब्रह्मण्ये जातवेदसि । जम्बूकटकचैत्येषु नित्यं सन्निहितालये ।

त्वं ब्रह्मविद्या विद्यानां महानिद्रा च देहिनां । स्कन्दमातर्भगवति दुर्गे कान्तारवासिनि । २८३

स्वाहाकारः स्वधा चैव कला काष्ठा सरस्वती । सावित्री वेदमाता च तथा वेदान्तउच्यते ।

स्तुताऽसि त्वं महादेवि विशुद्धेनान्तरात्मना । जयो भवतु मे नित्यं त्वत्प्रसादाद्रणजिरे । २८४

कान्तारभयदुर्गेषु भक्तानां पालनेषु च । नित्यं वससि पाताले युद्धे जयसि दानवान् ।

त्वं जमानी मोहिनी च माया ह्रीः श्रीस्तथैव च । सन्ध्या प्रभावती चैव सावित्री जननी तथा ।

तुष्टिः पुष्टिर्धृतिर्दीप्तिश्चन्द्रादित्यविवर्द्धिनी । भृतिर्भूतिमतां सञ्जो वीक्ष्यसे सिद्धचारणैः । २८५

॥ सञ्जय उवाच ॥ ततः पार्थस्य विज्ञाय भक्तिं मानववत्सला । अन्तरीक्षगतोवाच गोविन्दस्याग्रतः स्थिता ।

॥ देव्युवाच ॥ स्वल्पेनैव तु कालेन शत्रून् जेष्यसि पाण्डव । नरस्त्वमसि दुर्द्धर्ष नारायणसहायवान् । २८६

अजेयस्त्वं रणेऽरीणामपि वज्रभृतः स्वयं । इत्येवमुक्त्वा वरदा क्षणेनान्तरधीयत ।

लब्ध्वा वरन्तु कौन्तेयो मेने विजयमात्मनः । आरूरोह ततः पार्थो रथं परमसम्मतं ।

कृष्णार्जुनविकरथौ दिव्यौ शङ्खौ प्रदधतुः । य इदं पठते स्तोत्रं कल्य उत्थाय मानवः । २८७

यत्नरत्नः पिशाचिभ्यो न भयं विद्यते सदा । न चापि रिपवस्तेभ्यः सर्पाद्या ये च दंष्ट्रिणः ।

न भयं विद्यते तस्य सदा राजकुलादपि । विवादे जयमाप्नोति बद्धो मुच्येत बन्धनात् । २८८

दुर्गं तरति चावश्यं तथा चौरैर्विमुच्यते । सङ्ग्रामे विजयो नित्यं लक्ष्मीं प्राप्नोति केवलं ।